

N:o 171.

Af Herr A. W. Wigardt: Angående upphäfvande af stadgandet i 24 Kap. 32 § Kyrkolagen, om klockares brefbäringsskyldighet.

Vid flera föregående riksdagar har blifvit ifrågasatt, att klockare måtte befrias från den dem ålagda brefbäringsskyldigheten, och som jag, emedan dessa billiga framställningar ännu ej blifvit hörda, vid sistlidne riksdag hade äran framställa ett förslag i enahanda syfte, men icke heller detta föranledde till åsyftade ändamålet; så finner jag mig föranlåten ånyo upptaga samma fråga.

Några vidlyftigare motiver, som tala för denna brefbäringsskyldighets afskaffande, torde icke här vara af nöden, helst tillräckligt många talande skäl för afskaffningen af denna besynnerliga och tryckande postföring redan blifvit andragna. Alltså torde vara nog nämna, att Sammansatta Lag- samt Allmänna Besvärs- och Ekonomi-Utskottet vid 1865 års riksdag tillstyrkte afskaffandet af denna brefbäringsskyldighet, ehuru utlåtandet härom framkom så sent, att Ständerna ej hunno företaga detsamma, hvilket äfven ungefärligen var förhållandet vid sista riksdagen med samma fråga. Likaså afläto Ständerna vid 1862—1863 årens riksdag till Kongl. Maj:t en underdånig skrifvelse i ämnet; men då, för såvidt jag känner, ingenting vidare i saken sedan denna tid blifvit vidtaget och då sistberörda skrifvelse för öfrigt ej i sig innefattar att föreskriften i Kyrkolagens 24 Kap. 32 § med den åtgärd Ständerna föreslogo skulle upphävas; så finner jag mig föranlåten att ännu en gång föreslå,

att Riksdagen för sin del måtte besluta, att stadgandet i 24 Kap. 32 § Kyrkolagen, om klockares brefbäringsskyldighet, måtte upphöra vara gällande.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1868.

A. W. Wigardt.